

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **L. Ž.**, zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem, se sídlem Wellnerova 1322/3C, Olomouc, proti žalovanému: **Celní úřad pro Jihomoravský kraj**, se sídlem Koliště 17, Brno, proti rozhodnutí žalovaného č. j. 6307 4/2016-530000-11 ze dne 9. 3. 2016, a exekučnímu příkazu žalovaného č. j. 133241/2016-530000-42 ze dne 15. 8. 2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 3. 2018, č. j. 29 Af 30/2016 – 69,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 3. 2016, č. j. 6307-4/2016-530000-11, zamítl námitku žalobce proti exekučnímu příkazu žalovaného ze dne 8. 12. 2015, č. j. 61220-3/2015-530000-42. Exekučními tituly bylo 397 platebních výměrů, jimiž Celní úřad Břeclav dne 6. 12. 2010 vyměřil žalobci clo, spotřební daň a daň z přidané hodnoty v celkové výši 186 595 861 Kč, přičemž z celkové vymáhané částky již bylo uhrazeno 541 001,26 Kč. Námitku žalobce, že exekuční tituly nebyly vykonatelné, protože mu nebyly řádně doručeny, žalovaný zamítl s tím, že byly doručeny zmocněnci pro doručování písemností žalobcova zplnomocněného zástupce. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou, o níž krajský soud vedl řízení pod sp. zn. 29 Af 30/2016.

[2] Žalovaný dále vydal k vymožení téhož nedoplatku v aktuální výši dne 15. 8. 2016 pod č. j. 133241/2016-530000-42 další exekuční příkaz přikázáním pohledávky z účtu

u poskytovatele platebních služeb. Proti tomuto exekučnímu příkazu žalobce brojil žalobou, o níž krajský soud vedl řízení pod sp. zn. 29 Af 114/2016.

[3] Žalobce v žalobách shodně namítal, že exekuční příkaz, ohledně kterého byly zamítnuty námitky, neměl být vydán, protože nebyly splněny zákonné podmínky pro zahájení daňové exekuce na podkladě platebních výměrů specifikovaných v napadených rozhodnutích. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že zásilka měla být doručena advokátce JUDr. Jaroslavě Horákové, která byla osobu zplnomocněnou jednat za žalobce v rámci daňového řízení. Z dodejky je však patrné, že zásilka měla být doručena zmíněné advokátce, nicméně z dokladu o převzetí zásilky lze zjistit, že poštu přebíral „J. H.“, nikoli JUDr. Jaroslava Horáková. Podle žalobce tak nebyly splněny podmínky pro zahájení exekučního řízení, v rámci kterého byly vydány exekuční příkazy. Důkazní břemeno ohledně zákonného postupu při doručování přitom leží na správci daně. Žalovaný měl proto daňovou exekuci zastavit podle § 181 odst. 2 písm. a) daňového řádu.

[4] V žalobě proti exekučnímu příkazu ze dne 15. 8. 2016, pod č. j. 133241/2016-530000-42 pak žalobce navíc zdůraznil, že neexistuje osoba, která by byla oprávněna zásilku určenou pro žalobce převzít, což se týká také osoby „J. H.“. Nebylo totiž prokázáno, že jmenovaný je osobou, kterou adresát v hodnověrném písemném prohlášení k převzetí poštovní zásilky zmocnil. Žalobce je přesvědčen, že takový dokument neexistuje.

[5] Krajský soud v Brně nadepsaným rozsudkem věci vedené pod sp. zn. 29 Af 30/2016 a sp. zn. 29 Af 114/2016 spojil ke společnému projednání s tím, že nadále budou vedeny pod sp. zn. 29 Af 30/2016, a žaloby zamítl.

[6] Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že 397 předmětných exekučních titulů (platebních výměrů ze dne 6. 12. 2010, č. j. 26196/2010-021100-021 až č. j. 26196-397/2010-021100-021) doručoval celní úřad žalobci pod jednotným číslem jednacím č. j. 26196-398/2010-021100-021 Českou poštou, s. p. Vzhledem k tomu, že žalobce měl zástupkyni s neomezenou plnou mocí pro celé daňové řízení – advokátku Mgr. Jaroslavu Horákovou, doručoval celní úřad dotčené písemnosti pouze jí. Z dodejky vyplývá, že písemnosti byly doručovány prostřednictvím služby „*Cenný balík*“, jako adresát zásilky je správně uvedena „*Mgr. JAROSLAVA HORÁKOVÁ, RADNIČNÍ 15, 787 01 ŠUMPERK*“. Rub dodejky pak obsahuje prohlášení: „*Podepsaný prohlašuje, že zásilka/poukázka uvedená na druhé straně byla řádně dodána/vyplacena dne 10. 12. 2010.*“ Jako příjemce je označen „*H. J.*“ a je připojen čitelný podpis „*J. H.*“ a razítko advokátní kanceláře.

[7] Krajský soud při posouzení věci vycházel z premisy, že je nutno trvat na tom, aby bylo řádně doručováno, neboť v opačném případě účastníci řízení mohou být výrazně dotčeni na svých právech, zároveň však nelze přijmout formalistický přístup těchto účastníků. Konstatoval, že platební výměry byly žalobci doručovány prostřednictvím jeho advokátky s generální plnou mocí v prosinci 2010, tedy ještě za účinnosti zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Žalovaný v tomto ohledu poukazoval primárně na ustanovení § 17 odst. 9 zákona o správě daní a poplatků. Krajský soud poukázal rovněž na § 17 odst. 10 a 11 a § 11 odst. 2 téhož zákona a usnesení

Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2007, sp. zn. I. ÚS 688/06 (http://nalus.usoud.cz), z něhož plyne, že od advokáta lze coby od profesionála poskytujícího právní služby očekávat potřebnou míru odpovědnosti při organizaci přebírání písemností adresovaných k jeho rukám do sídla jeho kanceláře.

[8] Krajský soud poukázal rovněž na skutečnost, že písemnosti byly řádně doručovány na adresu žalobcovy advokátky. Zásilku přitom přebrala osoba označená jako J. H. Její konkrétní vztah k adresátce Mgr. Jaroslavě Horákové sice není na dodejce uveden, co je však podstatné, tato osoba disponovala razítkem advokátní kanceláře. Je zřejmé, že poštovní doručovatelka neměla pochyby o tom, že jedná s osobou oprávněnou k přebírání písemností adresovaných advokátce Mgr. Horákové. Ostatně, jak vyplývá ze správního spisu, dotčená poštovní doručovatelka (M. T.) nedoručovala jmenované advokátce písemnosti zaslané jí celním úřadem poprvé. Např. dne 19. 10. 2010 jí doručila *Oznámení o provedení důkazu listinou* ze dne 18. 10. 2010, č. j. 23031/2010-021100-021. Lze tedy důvodně předpokládat podrobnou znalost dané poštovní doručovatelky o osobách oprávněných k přijímání písemností adresovaných advokátce Mgr. Horákové. S ohledem na tyto skutečnosti krajský soud vyhodnotil námitku žalobce ohledně nedoručení platebních výměrů jako účelovou a formalistickou.

[9] Návrhu žalobce na svědecký výslech Mgr. Jaroslavy Horákové a J. H. krajský soud pro nadbytečnost nevyhověl, jelikož žalobce ani náznakem neuvedl, k jakým skutečnostem by se tyto osoby měly vyjádřit.

[10] Krajský soud uzavřel, že i přes skartaci zmocnění uložených u České pošty, s. p. lze s vysokou mírou pravděpodobnosti vycházet z materiálního závěru, že předmětné exekuční tituly byly doručeny žalobcově advokátce, neboť byly zaslány na adresu jejího sídla, a byly převzaty osobou disponující jejím razítkem, a to osobou, kterou poštovní doručovatelka obeznámená s chodem dotčené advokátní kanceláře vyhodnotila jako osobu oprávněnou k přijímání písemností zasílaných do vlastních rukou advokátky. Lze se tak ztotožnit s tím, že celnímu úřadu nevznikly pochybnosti o doručení exekučních titulů, přičemž žalobce ani nenabídl uvěřitelná tvrzení, jež by byla s to skutkový i právní závěr o doručení platebních výměrů relevantním způsobem zpochybnit. Podklady, jimiž žalovaný prokazoval doručení platebních výměrů, tedy obstojí. Platební výměry se staly vykonatelnými a byly tudíž řádnými exekučními tituly, na jejichž základě byl žalovaný oprávněn vydat nyní žalobou napadené exekuční příkazy.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[11] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel") včas kasační stížnost, v níž uvedl, že písemnosti zaslané právnímu zástupci účastníka řízení je vskutku možné doručit jiné osobě. Takový postup je ovšem souladný se zákonnými pravidly pro doručování pouze tehdy, pokud je osobou přebírající písemnost za adresáta subjekt, který je k tomu pověřen. To ostatně jednoznačně vyplývá z § 17 odst. 10 zákona o správě daní a poplatků. V posuzované věci nebylo prokázáno, že J. H., který zásilku převzal, je osobou, kterou adresát hodnověrným způsobem k převzetí poštovní zásilky zmocnil. Tato otázka ani nebyla prokázána, přestože žalobce v tomto směru označil za

důkaz výslechy JUDr. Jaroslavy Horákové a J. H. Podle žalobce tak neexistuje osoba, která by byla oprávněna zásilku určenou pro žalobce převzít.

[12] S odmítnutím navržených důkazů krajským soudem stěžovatel nesouhlasí a považuje jeho postup za alibistický a nezákonný. Z obsahu dosavadních podání je totiž zcela zjevné, k čemu se měli navržení svědci vyjádřit.

[13] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že doručení exekučních titulů bylo řádně prokázáno. Tvrzení uváděná stěžovatelem žalovaný označil za účelová a obstrukční, s cílem vyhnout se plnění splatného dluhu.

III. Posouzení kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že v posuzované věci se jedná o posouzení otázky, zda byla stěžovateli prostřednictvím jeho zástupkyně řádně doručena výše již zmíněná rozhodnutí žalovaného (exekuční tituly).

[17] Jak již přiléhavě konstatoval krajský soud, tato rozhodnutí byla doručována v prosinci 2010, tedy ještě za účinnosti zákona č. 337/1992 Sb. Pro posouzení věci jsou relevantní tato jeho ustanovení: Podle § 17 odst. 10 *Písemnosti určené daňovému poradci mohou být doručovány také jeho pracovníkům, kteří jím byli pověřeni přijímáním písemností.* Podle § 17 odst. 11 *doručení osobám uvedeným v odstavcích 7 až 10 platí jako doručení příjemci.* Z § 11 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků přitom vyplývá, že pod pojem daňového poradce ve smyslu tohoto zákona je zahrnut také advokát.

[18] Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje s argumentací i závěrem krajského soudu, že je třeba vycházet z toho, že předmětná rozhodnutí žalovaného byla stěžovateli řádně doručena prostřednictvím jeho zástupkyně (advokátky). Krajský soud totiž z obsahu správního spisu zjistil relevantní okolnosti a vystihl podstatu věci. Závěry, ke kterým krajský soud dospěl, jsou logické, pečlivě zdůvodněné, výstižné, srozumitelné a v souladu s relevantní právní úpravou.

[19] K námitce stěžovatele, že nebylo prokázáno, že J. H., který zásilku převzal, je osobou, kterou adresát hodnověrným způsobem k převzetí poštovní zásilky zmocnil, tak Nejvyšší správní soud spíše pro úplnost konstatuje a k argumentaci krajského soudu dodává, že této námitce vskutku nelze přisvědčit, neboť pokud tato osoba disponovala razítkem advokátní kanceláře, je zřejmé, že advokátka Jaroslava Horáková ji pověřila

administrativní činností souvisejících s provozem její kanceláře, což zahrnuje také přebírání poštovních zásilek. Obecně přitom platí, že pracovníci advokátních kanceláří tyto úkony provádějí. Advokát se totiž v rámci své činnosti primárně věnuje jednáním se svými klienty a řešení právních problémů při jejich zastupování, nikoli administrativním záležitostem, mezi které spadá i přebírání poštovních zásilek. Administrativní činnosti se věnují typicky pracovníci jeho kanceláře.

[20] O účelovosti a nedůvodnosti argumentace stěžovatele ohledně chybějícího zmocnění podle Nejvyššího správního svědčí také to, že stěžovatel nijak nebrojí proti doručení *Oznámení o provedení důkazů listinou* ze dne 18. 10. 2010, č. j. 23031/2010-021100-021, které bylo dle dodejky označené razítkem advokátní kanceláře JUDr. Jaroslavě Horákové doručeno dne 19. 10. 2010, přičemž z podpisu na doručence je zřejmé, že se nejedná o podpis této advokátky. Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na rozsudek ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014 - 24, v němž vyslovil, že „*ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručenky musí adresát rozhodnutí předestřít jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality*“. Stěžovatelova tvrzení ohledně nedostatků při doručování v posuzované věci však takovouto povahu nemají.

[21] S ohledem na výše uvedené závěry Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani námitce stěžovatele, že J. H. nebyl oprávněn zásilku určenou pro žalobce převzít a považuje stěžovatelem navržené důkazy výslechem JUDr. Jaroslavy Horákové a J. H. za zcela nadbytečné. Krajský soud proto nepochybil, když tyto důkazy neprovedl. Za správný považuje Nejvyšší správní soud rovněž závěr krajského soudu, že žalobce ve svých podáních nezmínil, k jakým konkrétním skutečnostem by se měli JUDr. Jaroslava Horáková a J. H. vyjádřit.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[22] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Nejvyšší správní soud tedy dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

[23] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu